

Sandvikens Bataljons årsrapport

1966

Sesongen 1966.

Dette året ble innledet med et møte, onsdag den 5/1, hos Terje Engevik. Foruten endel offiserer fra 1965 var også Johan Aarberg tilstede. Aarberg var en god støtte for guttene og korpset disse årene, idet han var redaktør for "Sandviksnytt" og ville ha mest mulig stoff til dette bladet.

Dessverre var der få bidragsytere så han måtte skrive det meste selv. Julefesten for soldatene ble ordnet, og som forrige år, ble denne behørig avholdt i Menighetshuset og ble meget vellykket. Man unnlot imidlertid å legge inn valget på offiserer denne gangen - det var jo heller ikke så svært passende på en julefest.

Valg på offiserer ble derimot avholdt på Sandviken Skole lørdag 26. februar og fikk følgende resultat:

Offiserer 1966.

Terje Engevik	Sjef
Fredrik Halvorsen	1. kompanisjef
Eivind Helland	2. kompanisjef
Rolf Thronsen	2. løytnant
Frank Jensen	4. løytnant
John A. Lervik	Fanebærer
Brynjulf Berg	Adjutant
Erik Ellefsen	Tambur

På grunn av dårlig vær var der kun fremmøtt 17 velgere. Imidlertid gikk innmeldingen senere lettere enn året før, men været var svært dårlig de første øvelsesdagene, og antall soldater dreiet seg igjen om 30-35 gutter. Der var også lite penger i kassen, og på møte onsdag 9. mars ble det foreslått å arrangere en aftenunderholdning på Sandviken Skole med åre salg o.s.v. for eldre Sandviksfolk. Man kom ikke til enighet den kvelden. På et senere møte, onsdag 23. mars ble det fremsatt forslag om å forhøye kontingenten, men dette ble forkastet, da guttene syntes at de betalte nok. Der ble likeledes satt frem forslag om å forandre navnet på bladet fra "Sandviksnytt" til "Sandviksgutten". Begrunnelsen var at bladet ikke direkte hadde noe med nytt fra Sandviken å gjøre, det var mer et organ for korpset. Dette forslaget ble vedtatt.

Man diskuterte også uniformene. Jakkene var begynt å bli skrøpelige, og da korpset var 110 år neste sesong (1967) måtte noe gjøres nå. Den tidligere nevnte underholdningsaften ble derfor bestemt avholdt og det forberedende arbeid påbegynt.

Lørdag 26. mars marsjerte korpset til Skytebanen. Det var en uvanlig tur, og for ikke å sjenere trafikken for meget, gikk man en og en i "gåsegang" og gjenopptok vanlig mars på toppen av Jegerbakken. på toppen av Skytterveien gjorde korpset holdt, og agiterte litt for bataljonen blandt de guttene som var møtt frem for å se på. Der ble faktisk innmeldt noen stykker selv om det ikke ble så mange som ønsket. Dette var jo en ny bydel, og det var ganske lurt å legge veien om dette strøket. Men unektelig noe langt å marsjere.

Søndag 17. april var det fellesutmarsj med Skansens Bataljon. Korpsene marsjerte utover til Stemmemyren kl. 9.30 hvor guttene skiftet og gjorde ses klar til fotballkampen. I soldatkampen vandt Skansens en overlegen seier, med 4-0. Imidlertid stilte Sandviken med et sterkt offiserslag, og lå hele tiden over i spill. Ballen ble for det meste ført på Skansens banehalvdel. Men ved et sleivespark fikk Skansens ballen inn på vår banehalvdel, og en våken skansegutt vippet ballen

over vår fremstormende målmann og i mål. 1-0. Uflaks. Men presset mot Skansens fortsatte, og et par minutter senere ble det utligning. Sandviken hadde etter dette flere kjempesjanser med skudd i stolpen og kloss utenfor Skansemålet, men det lyktes ikke å få mål, og kampen måtte avgjøres med straffespakkonkurranse, som vi vant med 4-3.

Løpene ble derimot en stor skuffelse for Sandviken. Det eneste vi fikk i løp var to diplomer i mellomste klasse. Resten gikk til Skansens.

Det var Skansens som skulle holde musikk dette året, men de hadde ikke fått fatt i noen til å spille, slik at man forble uten musikk. På Mulebanen hadde Skansesjefen premieutdelingen og holdt talen og det ble avsluttet med defilering og parademarsj. Det var god stemning i Sandvikens' denne dagen idet vi for første gang på lenge hadde kunnet måle oss med Skansens, både når det gjaldt soldater og trommer.

Fra lørdag 23. april og noen uker fremover, var Sandvikssjefen fraværende på grunn av en operasjon i et kne, og fjorårets sjef, Asbjørn Moldestad overtok. Det var bare tre små uker til fellesoppvisningen, og vi var ikke kommet i gjennom bataljonseksersisen enna. Der måtte derfor trenes noen flere ganger i uken.

Lørdag 11. mai ble det stilt på linje kl. 17.15 uten soldater for å marsjere til Dreggens Buekorps som fylte 110 år. Ca. 10 korps var møtt frem for å overrekke jubilanten gaver. Dreggens gamlegarde fulgt av Dreggens Buekorps marsjerte så inn på Bergenhus. Gaven fra Sandvikens Bataljon var en sjekk på kr. 50.-. Deretter hadde Dreggens oppmarsjering til defilering, og til tross for sine 100 soldater i tre geledder, marsjerte korpset nydelig.

For vårt ved kommende tok vi øvelsesdagen mandag 16. mai i stedet for lørdag da vi var i Dreggen.

17. mai ble en fin dag på tross av meget dårlig varsel dagen før. Det var lovet regn, men dagen opprant med strålende vær. Korpset stilte på linje kl. 6.30 med offiserer og slagere, og etter å ha bekranset statuen i Sandviksparken marsjerte man inn på skoleplassen hvor musikken ventet. Så tok man runden i gatene etter at nasjonalsangen var spilt og flagget heist. Sjefen Terje Engevik hadde igjen overtatt korpset. Kl. 8.30 stilte man på linje med hele korpset på Sandvikstorget. Der var fremmøtt 40 soldater, og i år hadde vi fått to musikkorps, Eidsvåg musikkorps og Tertnes Musikkorps som 17. mai komiteen hadde plassert. Engeset følte seg ikke så god i foten at han ville gå hele runden, og l. kompanisjef overtok. Da vi marsjerte til Sandvikens Skole var vi et helt lite tog for oss selv med to musikkorps og korpset med flagg i riflene. De vanlige skolene, Rothaugen, Krohnengen og Kristi Krybbe ble besøkt og elevene tatt opp. Under prosesjonen var det begynt å trekke opp med skyer og før vi var helt ferdige på skolen med brus og kakefesten, kom de første regndråpene, og det fortsatte å regne resten av dagen.

Generalprøve ble avholdt fredag 20. mai i bataljonseksersis på skoleplassen. Lørdag 21. mai ble der stilt på linje kl. 15.30 med knapt 40 soldater. Sandvikens Skolekorps var også møtt opp. Der ble marsjert opp til Mulebanen Og vi ble stående og vente på Skansens som vi etter avtale skulle møte kl. 16.30. I stedet kom det beskjed om at Skansens var forsinket, så vi marsjerte inn på banen under tonene av Sandviksmarsjen. Her opplyste Sandvikssjefen om at Skansens var forsinket, men musikkorpset hjalp til å korte ventetiden. Omsider kom Skansens. De var langt fra gallakledd og med kun 4 slagere. Etter en kort diskusjon måtte Engevik opplyse at fellesoppvisningen måtte avlyses på grunn av at Skansens manglet en av sideoffiserene sine. Det kom som et sjokk på sandviksguttene, men man kunne ikke gjøre noe med det. Man kunne heller ikke utsette oppvisningen idet Skansens lørdagen etter skulle på landtur, og pinsen kom imellom. Man foretok en felles defilering, men av en eller annen grunn var Skansens helt utenfor denne

dagen, og man måtte gå en runde ekstra. Vi avsluttet på Sandvikstorvet i en noe dyster stemning. De tre siste ukene før landturen var fremmøtet av soldater dårlig. 25 soldater var det meste som stilte på linje, og det ble et "lite" korps man marsjerte med. Siste lørdag før landturen fikk guttene utlevert et skriv som skulle fylles ut av foreldrene. Turen til Voss ville komme på kr. 28.- for soldater og kr. 38.- for offiserer.

Det første nummer av bladet med det nye navnet "Sandvikguttene" kom ut. Fra "Sandviksguttene" klipper vi referatet fra landturen skrevet av sjefen, Terje Engevik:

Landturen gikk til Skulestadmoen Ungdomsherberge for tredje gang. Noen av guttene som hadde vært med tidligere, var litt skuffet over at man ikke valgte et annet sted, men de fleste var fornøyd idet de likte seg godt på Voss. også denne gangen ble man møtt av Oswald, den alltid hyggelige vert, som tok imot korpset i stram giv akt, og da middagsbordet allerede var dekket, glemte man snart den lange trettende reisen og marsjen til Ungdomsherberget. Det var et vakkert vær denne helgen, og guttene boltret seg fra første stund, både på land og på vann. Hederlig ble utdelt og der ble konkurrert i løp, og spilt fotballkamp mellom slagere og offiserer, som slagerne vant overlegent 7-4. Etter en varm og anstrengende dyst, og sjefen hadde satt seg ned for å hvile og tørke svetten, ble han plutselig grepet av sterke soldathender og kastet på vannet. Det var den tradisjonelle "døping" som var begynt. "Mange var de som måtte i vannet denne dagen, og temperaturen var upåklagelig.

Løpene fikk disse resultatene:

Yngste klasse

1) Odd Henrik Skaar, 2) Ove Berentsen

Mellomste klasse

1) Espen Drøner Eide, 2) Steinar Konradsen

Eldste klasse

1) Jarl Fagerlid 2) Stein Erik Hansen

Offiserer

Erik Ellefsen (Tambur) 2) Fredrik Halvorsen (1. komp. sjef)

1. pelotong vant overlegent i løp.

Blant dem som fikk "hederlig" var også vår utmerkede vert Oswald som et minne om vår personlige takknemmelighet overfor ham.

Etter å ha tatt farvel med alle på Ungdomsherberget, bar det hjemmover igjen. I Bergen ventet familie og venner og en hel del gamlekarer som marsjerte foran korpset utover. Her ble det utdelt diplomer og medaljer.

Beste pelotong i eksersis ble 3. pelotong ble Eivind Helland.

Beste nybegynner var Kjell Vetaas, og beste soldat Geir Paulsen.

Femårsmedaljen ble tildelt følgende:

Stein Erik Hansen, Roald Jønsson, Bjarne Berg-Hansen, Helge

Fjærstad, Geir Merkesdal, Roar Aastvedt og Fr. Jensen.

O

ffisersmedaljen gikk til:

John A. Lervik, Rolf Throndsen og Eivind Helland.

Bataljonens 10-års krus gikk til sjefen Terje Engevik.

Orenordensrådet hadde i år bestemt å gi bataljonens høyeste utmerkelse til to personer: sjefen

Terje Engevik som nå trer ut av korpsets rekke etter 10 års tjeneste.

Den andre ørneorden ble tildelt en av gamlekarerne: Johan Aarberg.

Her sies det at det er sjelden at en ikke aktiv person får denne utmerkelse. Dette har vært gjort noen ganger tidligere da Breder Gundersen, Chr. Pedersen, Anton Forthun, Ole og Rangnvald Bessesen og Bjarne Bergesen fikk denne orden for stort og oppofrende arbeid for korpset. Johan Aarberg kommer også i samme kategori idet han i mange år har vist slik interesse for korpset at han er berettiget til denne utmerkelse.

Til slutt takket sjefen alle som hadde vært med og hjulpet korpset på landturen med en spesiell takk til herr og fru Berg-Hansen og Olsvik.